

เติบโตไปกับกาลเวลา

>>> การแก่ขึ้นนั้นเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่การเติบโตขึ้นนั้นเป็นสิ่งที่เราเลือกได้ <<<

ปฏิทินวันหยุด ธันวาคม 2567

DEC 12

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

5 วันพ่อแห่งชาติ 10 วันรัฐธรรมนูญ 31 วันสิ้นปี

sanook.com

เดือนสุดท้ายของปฏิทินได้มาถึงอีกครั้ง เป็นเดือนที่เราต้องทำอะไรต่อมิอะไรหลายหลาก บางคนก็เตรียมท่องเที่ยววันหยุดยาว เริ่มศึกษาหาข้อมูล บางคนก็เตรียมซื้อของขวัญของชำร่วย บางคนก็เตรียมซื้อเสื้อผ้าใหม่ ๆ และเมื่อลองมานึกคืด ๆ เดือนนี้ก็เป็นการย้ำเตือนเราว่าอายุเราก็จะเพิ่มขึ้น เรียกก่าย ๆ ว่า “แก่ขึ้น” และมองย้อนไปว่าเราได้เติบโตขึ้นบ้างไหม การเติบโตที่ว่านี้ไม่ใช่ทางกายภาพ แต่เติบโตด้วยคุณภาพทางจิตวิญญาณ มีเรื่องเล่าเรื่องหนึ่งทำให้เราพอที่จะมองเห็นเพื่อ

ไต่ร่องเวลาในช่วงนี้ ขอนำมาแบ่งปัน...

วันเปิดเรียนในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง อาจารย์ได้เข้ามาแนะนำตัวและบอกให้นักศึกษาในชั้นเรียนแนะนำตัวเอง ในห้องนั้นมีหญิงสูงวัยคนหนึ่งมาเรียนอยู่ด้วย รอยยิ้มทำให้เธอดูสดใสอย่างยิ่ง หญิงคนนั้นกล่าวขึ้นว่า “สวัสดี ฉันชื่อ โรส อายุแปดสิบเจ็ดแล้ว” ทุกคนถามเธอว่า “ทำไมคุณถึงมาเรียนที่นี้ตอนที่อายุขนาดนี้ และเธอตอบว่า “ฉันฝันมานานแล้วว่าฉันจะได้ปริญญา และตอนนี้ฉันก็กำลังจะได้ปริญญาที่ฉันฝัน”

ตลอดปีนั้น โรสได้กลายเป็นสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยและเธอนั้นจะเป็นเพื่อนได้กับทุกคน ในทุกที่ที่เธอไป เธอรักที่จะแต่งตัวดี ๆ และเต็มคำอยู่กับความสนใจที่นักศึกษาคนอื่น ๆ มีให้กับเธอ เธอได้ใช้ชีวิตอย่างเต็มที่ เมื่อถึงตอนสิ้นสุดการศึกษา โรสถูกเชิญให้เป็นตัวแทนมากล่าว

พิธีกรแนะนำตัวเธอและเธอก็เดินขึ้นมาที่แท่น ตอนที่เธอกำลังเตรียมตัวที่จะพูดตามที่เธอตั้งใจนั้น เธอทำกระดาษฉบับที่กเรื่องที่จะพูดตกพื้น เธอทั้งอาย ทั้งประหม่า แต่เธอโน้มตัวเข้าหาไมโครโฟน แล้วบอกว่า “ขอโทษด้วยนะที่ฉันชุ่มซำม ฉันเลิกกินเบียร์มาตั้งนานแล้ว แต่

แอลกอฮอล์พวกนี้มันแรงจริง ๆ (ทุกคนหัวเราะในอารมณ์ขำของเธอ) ฉันจะเอาบทของฉันมาเรียงใหม่คงไม่ทันแล้ว ฉันนั้นก็งบอกแค่เรื่องที่ผมรู้ก็แล้วกันนะ”

เธอเริ่มต้นว่า “พวกเราทุกคนนั้นไม่ได้หยุดเล่นเพราะเราแก่หรือ แต่เราแก่เพราะว่าเราหยุดเล่น ที่จริงแล้วมีเคล็ดลับสู่การที่จะยังหนุ่มสาว มีความสุขและประสบความสำเร็จ อยู่ 4 ข้อ คือ ข้อหนึ่งจะต้องหัวเราะ และมีเรื่องสนุก ๆ ขำขันในทุกวัน ข้อสอง จะต้องมีความฝัน เมื่อไรก็ตามที่คุณสูญเสียความฝันไป คุณจะตาย มีคนมากมายที่ยังเดินไปเดินมาอยู่ ทั้ง ๆ ที่ตายไปแล้ว และไม่รู้ตัวด้วยซ้ำว่าตายไปแล้ว

ข้อสามการ “แก่ขึ้น” กับ “เติบโตขึ้น” นั้นมันต่างกันมาก ถ้าฉันอายุแปดสิบเจ็ด แล้วนอนเฉย ๆ ไม่ทำอะไรเลยตลอดทั้งปี ฉันก็จะอายุแปดสิบแปด ทุก ๆ คนนั้นจะแก่ขึ้นทั้งนั้น ไม่จำเป็นต้องอาศัยความสามารถอะไรเลย ส่วนเรื่องของการเติบโตขึ้นนั้น อยู่ที่การแสวงหาโอกาสในการเปลี่ยนแปลง

ข้อสุดท้าย **อย่าทิ้งอะไรไว้ให้เสียใจภายหลัง** คนสูงอายุส่วนใหญ่ไม่เสียใจกับสิ่งที่ได้ทำลงไปแล้ว แต่มักจะเสียใจกับสิ่งที่ยังไม่ได้ทำ คนที่กลัวความตายนั้น มีแต่คนที่ยังมีสิ่งที่จะต้องเสียใจค้างอยู่”

เมื่อสิ้นปีการศึกษานั้น โรสได้รับปริญญาที่เธอได้ฝันไว้เมื่อนานมาแล้ว หนังสือสัปดาห์หลังจบการศึกษา โรสจากไปอย่างสงบเธอนอนหลับไปและไม่ตื่นขึ้นอีกเลย นักศึกษากว่าสองพันคนไปร่วมพิธีศพของเธอเพื่อแสดงความเคารพ ต่อหญิงชราผู้วิเศษ ผู้ได้สอนให้พวกเขาได้รู้ ด้วยการทำให้เห็นเป็นตัวอย่างว่า.....ไม่มีคำว่าสายเกินไป

เราอยู่ได้ด้วยสิ่งที่เราได้รับ แต่เราจะมีชีวิตอยู่ได้ เพราะสิ่งที่เราให้ไป นี่คือการเติบโตที่แท้จริง แล้วเราเติบโตขึ้นมากแค่ไหนกันบ้างละในขวบปีที่กำลังจะผ่านไป....

คนข้างวัด

ติดตามอ่านบทความได้ที่ <https://konkhangwat.blogspot.com>